ĢENERĀLADVOKĀTA ĪVA BOTA [*YVES BOT*] SECINĀJUMI, sniegti 2011. gada 17. martā[1]

1. Ar virkni 2006. gadā veikto pasākumu cukura tirgu kopīgā organizācija tika reformēta, lai restrukturizētu cukura rūpniecību Eiropas Savienībā. Šiem dažādajiem pasākumiem cita starpā bija šādas sekas:

— tirdzniecības gada sākums sākot ar 2007. gadu tika pārcelts no 1. jūlija uz 1. oktobri tādējādi, lai 2006./2007. gads atbilstu tieši 15 mēnešiem;

— lai ņemtu vērā šo izņēmuma situāciju, uzņēmumiem tika piešķirtas papildu pārejas posma kvotas minētajam gadam;

— uz visiem produktiem, kas pārsniedz piešķirtās kvotas, tika attiecināts pārpalikuma maksājums;

— uzņēmumus aicināja restrukturizēties, atsakoties no savām pamatkvotām (to daļas) un demontējot savas iekārtas, apmaiņā pret restrukturizācijas atbalstu;

— restrukturizācijas saistību neievērošanas gadījumā, pirmkārt, atbilstošais atbalsts ir atmaksājams un, otrkārt, ir piemērojams naudas sods, kas sasniedz 30 % no atmaksājamās summas, ja neizpilde notikusi tīšuprāt vai rupjas nevērības rezultātā.

2. Beļģijā dibinātai sabiedrībai *Beneo-Orafti SA* (turpmāk tekstā — "*Beneo-Orafti*") tika piešķirta pamatkvota, kā arī pārejas posma kvota 2006./2007. gadā. Tā apņēmās atteikties no pamatkvotas un daļēji demontēt attiecīgās iekārtas apmaiņā pret restrukturizācijas atbalstu, kas tai tika samaksāts. Tomēr, ievērojot to, ka šī atteikšanās neattiecās uz pārejas posma kvotu, *Beneo-Orafti* saražoja inulīna sīrupu[2] tikai mazliet mazākā daudzumā salīdzinājumā ar iepriekšējo kvotu.

1 — Oriģinālvaloda — franču.

2 — Inulīns ir šķiedra (kas sastāv no fruktozes molekulu virknes), kas ir atrodama noteiktā skaitā augu. Tas tiek iegūts no cigoriņu saknes. Inulīna hidrolīze ļauj iegūt fruktozi, un šī procesa rezultātu — saldinātāju, kas saukts par inulīna sīrupu un ko regulē cukura tirgu kopīgā organizācija, — izmanto galvenokārt pārtikas ražošanas nozarē.

3. *Bureau d'intervention et de restitution belge* [Beļģijas Intervences un kompensāciju birojs] (*BIRB*) šobrīd vēlas, pirmkārt, atgūt restrukturizācijas atbalsta summu EUR 454,425 apmērā par saražoto tonnu, otrkārt, piemērot naudas sodu 30 % apmērā no atmaksājamās summas un, treškārt, iekasēt pārpalikuma maksājumu EUR 500 apmērā par saražoto tonnu, kas saražota pārpalikumā. *Beneo-Orafti* pret to iebilst.

4. *Tribunal de première instance de Bruxelles* [Briseles Pirmās instances tiesa] (Beļģija), kas izskata prāvu, uzdod Tiesai septiņus prejudiciālus jautājumus, kas būtībā ir par šādiem jautājumiem:

— Vai *Beneo-Orafti* varēja uzskatīt savu pārejas posma kvotu par neatkarīgu no pamatkvotas un tādējādi par tādu, kuru neietekmē atteikšanās no pamatkvotas un atbilstošā restrukturizācijas atbalsta samaksa?

— Kurā konkrētā brīdī *Beneo-Orafti* uzņemtās restrukturizācijas saistības kļuva tai saistošas?

— Vai ir atļauts vienlaicīgi prasīt piešķirtā atbalsta atmaksu un papildus piedzīt naudas sodu un pārpalikuma maksājumu par saražoto pārpalikumu attiecībā uz to pašu produktu daudzumu?

— Uz ko balstoties jāaprēķina galīgi atmaksājamā summa?

I — Cukura tirgus reforma [3]

5. Cukura tirgu kopīgā organizācija tika izveidota 1967. gadā, lai nodrošinātu ražotājiem taisnīgus ienākumus un nostabilizētu tirgu. Šādas organizācijas ietvaros cukuram bija garantēta intervences cena, kas no 1996. līdz 2006. gadam bija ievērojami augstāka nekā cena pasaules tirgū. Laika gaitā Savienība kļuva par trešo lielāko ražotāju pasaulē ar gada ražošanas apjomu vairāk kā 20 miljoni tonnu un izjuta spiedienu izbeigt pārpalikuma eksportu par subsidētām cenām. 2005. gadā Pasaules tirdzniecības organizācijas (PTO) lēmums aizliedza Savienībai iekļaut it īpaši cukura eksportu, kas pārsniedz kvotu, tai piešķirtajā eksporta apjomā. Līdz ar to kopš 2006. gada Savienība var eksportēt tikai 1,37 miljonus tonnu subsidētā baltā cukura,

3 — Skat. Eiropas Savienības Revīzijas palātas īpašā ziņojuma Nr. 6 "Vai cukura tirgus reforma sasniedza tai izvirzītos galvenos mērķus?" ievaddaļu; pieejams tīmekļa vietnē http://eca.europa.eu/portal/pls/portal/docs/1/5986725.PDF.

kamēr iepriekšējais vidējais gada apmērs sasniedza 6,5 miljonus tonnu.

6. Tādējādi tika nolemts, ka reforma ir nepieciešama, lai sakārtotu tirgus kopīgo organizāciju atbilstoši kopējās lauksamniecības politikas jaunajiem principiem, kā arī lai saglabātu tirgus līdzsvaru, ievērojot pienākumu ierobežot subsidēto eksportu. Galvenie mērķi bija garantēt cukura ražošanas nozares konkurētspēju, samazinot nerentablo ražošanas jaudu, stabilizēt tirgus, garantējot piegādes drošumu, un līdzdarboties pietiekami augsta dzīves līmeņa nodrošināšanā lauku iedzīvotājiem, samazinot ekonomisko un sociālo ietekmi uz attiecīgo reģionu iedzīvotājiem.

7. Pakāpeniski īstenotās reformas būtiskās pazīmes bija šādas:

— saglabātas samazinātās ražošanas kvotas, kuras ir papildinātas ar papildus kvotām, kuras savstarpēji konkurējoši ražotāji var iegādāties jaunajā vidē;

— pakāpeniski samazināta baltā cukura cena par tonnu;

— pakāpeniski samazināta audzētājiem maksātā minimālā cena par cukurbiešu tonnu kvotas ietvaros, kas tiek kompensēta ar daļēja atlīdzinājuma shēmu;

— atcelta eksporta kompensācijas shēma, kas tiek piemērota eksportam kvotas ietvaros;

— izveidots pagaidu restrukturizācijas fonds, kuru finansē no ražotāju iemaksām virs to kvotām un kura mērķis būtībā ir finansēt dažādus atbalstus, lai brīvprātīgi atteiktos no ražošanas kvotām:

— restrukturizācijas atbalsts ražotājiem, kas atsakās no ražošanas kvotas ietvaros un atbrīvo attiecīgās kvotas;

— dažādošanas atbalsts, lai veicinātu aizvietošanas risinājumus reģionos, kurus ietekmē cukura ražošanas nozares restrukturizācija;

— pārejas posma atbalsts rafinētājiem, lai tie varētu pielāgoties restrukturizācijai.

II — Atbilstošās tiesību normas

A — *Padomes Regula (EK) Nr. 318/2006*

8. Regula (EK) Nr. 318/2006 [4] groza pašos pamatos cukura tirgu kopīgo organizāciju, atceļot un aizstājot iepriekšējo pamatregulu [5].

9. Regulas Nr. 318/2006 1. panta 2. punkts paredz, ka tirdzniecības gads cukura tirgu kopīgās organizācijas reglamentētajām precēm sākas 1. oktobrī un beidzas nākamā gada 30. septembrī, izņemot 2006./2007. gadu, kas sākas 2006. gada 1. jūlijā un beidzas 2007. gada 30. septembrī [6].

10. Šīs regulas 7. panta (kas iekļauts II sadaļas "Iekšējais tirgus" 2. nodaļā ar nosaukumu "Kvotu produkcija") 1. punktā ir precizēts, ka cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa ražošanas kvotas valsts vai reģiona līmenī ir noteiktas minētās regulas III pielikumā, un 2. punkta pirmajā daļā ir paredzēts, ka dalībvalstis piešķir kvotas katram cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa ražošanas uzņēmumam, kas reģistrēts tās teritorijā.

11. Tajā pašā nodaļā Regulas Nr. 318/2006 10. pants, kas nosaukts "Kvotu pārvaldība", paredz tās III pielikumā noteikto kvotu koriģēšanu katru gadu par kopīgu samazinājuma procentu sākot ar 2010./2011. gadu.

12. Regulas Nr. 318/2006 II sadaļas 3. nodaļa, kura nosaukta "Ārpuskvotu produkcija", ietver 12.–15. pantu. Saskaņā ar 15. panta 1. punktu pārpalikuma maksājumu iekasē par konkrētā tirdzniecības gadā saražotiem cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa daudzumiem, kas pārsniedz piešķirtās kvotas un kas

4 — Padomes 2006. gada 20. februāra Regula par cukura tirgu kopīgo organizāciju (OV L 58, 1. lpp.). Šo regulu atcēla pēc laika posma, kas attiecās uz pamata lietas faktiem, ar Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem ("Vienotā TKO regula") (OV L 299, 1. lpp.), kas tomēr no tās pārņem daudzus noteikumus (skat. šīs pēdējās minētās regulas XXII pielikumā ietverto atbilstības tabulu, 40. punkts).

5 — Proti, Padomes 2001. gada 19. jūnija Regula (EK) Nr. 1260/2001 par cukura tirgu kopīgo organizāciju (OV L 178, 1. lpp.), saskaņā ar kuras noteikumiem tirdzniecības gads sākās 1. jūlijā un beidzās nākamā gada 30. jūnijā (1. panta 2. punkta m) apakšpunkts) (skat. Regulas Nr. 318/2006 preambulas otro un trešo apsvērumu).

6 — Saskaņā ar paskaidrojuma rakstu, kas pievienots regulas priekšlikumam, kuru Eiropas Komisija iesniedza Eiropas Savienības Padomei (COM(2005) 263, galīgā redakcija), cukura tirdzniecības gada sākuma datuma atlikšana no 1. jūlija uz 1. oktobri bija ar mērķi, "lai atvieglotu cenu samazinājuma ieviešanu" (skat. 2.2. punktu).

nav iekļauti kādā no shēmām, kas paredzētas 12.–14. pantā (proti, būtībā izlietot konkrētu produktu pārstrādei, pārnest uz nākamo tirdzniecības gadu, izmantot piegādei attālākajiem reģioniem vai eksportēt atbilstoši noteiktiem daudzuma ierobežojumiem). Atbilstoši šīs regulas preambulas 18. apsvērumam pārpalikuma maksājuma mērķis attiecībā uz tiem daudzumiem, kas neizpilda šīm shēmām piemērojamos nosacījumus, ir novērst "šādu daudzumu uzkrāšanos, kas varētu apdraudēt tirgus situāciju".

13. Regulas Nr. 318/2006 15. panta 2. punktā ir precizēts, ka pārpalikuma maksājumu nosaka "pietiekami augstā līmenī, lai novērstu 1. punktā minēto daudzumu uzkrāšanos".

14. Šīs regulas 15. panta 3. punktā ir precizēts, ka pārpalikuma maksājumu piemēro dalībvalstis. Kaut arī nešķiet, ka ir kāds noteikums, kas būtu salīdzināms ar Regulas (EK) Nr. 320/2006 [7] 11. panta 3. punktu (skat. šo secinājumu 27. punktu), kas paredz izmaksāto summu atmaksu, minētais pārpalikuma maksājums ir daļa no Savienības pašas resursiem [8].

15. Regulas Nr. 318/2006 44. pants (norādīts šīs regulas preambulas 43. apsvērumā) paredz iespēju Komisijai noteikt pārejas posma pasākumus it īpaši, lai atvieglotu pāreju no tirgus situācijas 2005./2006. tirdzniecības gadā uz tirgus situāciju 2006./2007. tirdzniecības gadā un vispārīgi pāreju no iepriekšējās shēmas uz jauno shēmu.

16. Visbeidzot, šīs regulas 46. pantā ir īpaši precizēts, ka minētās regulas II sadaļu piemēro līdz 2014./2015. tirdzniecības gada beigām.

B — *Regula Nr. 320/2006*

17. Regulas Nr. 320/2006 preambulas apsvērumos it īpaši ir izklāstīts:

"(1) [..] Lai Kopienas cukura ražošanas un tirdzniecības sistēmu saskaņotu ar

7 — Padomes 2006. gada 20. februāra Regula, ar ko nosaka pagaidu shēmu cukura rūpniecības restrukturizācijai Kopienā un groza Regulu (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 58, 42. lpp.).

8 — Skat. saistībā ar attiecīgo periodu attiecīgi Padomes 2000. gada 29. septembra Lēmuma 2000/597/EK, Euratom, par Eiropas Kopienu pašu resursu sistēmu (OV L 253, 42. lpp.) un Padomes 2007. gada 7. jūnija Lēmuma 2007/436/EK, Euratom, par Eiropas Kopienu pašu resursu sistēmu (OV L 163, 17. lpp.) 2. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

starptautiskajām prasībām un nodrošinātu tās turpmāko konkurētspēju, ir jāveic pamatīga restrukturizācija, kas būtiski samazinātu Kopienas nerentablās ražošanas jaudu. Lai to panāktu, kā priekšnosacījums jaunas efektīvas cukura tirgus organizācijas ieviešanai būtu jāizstrādā atsevišķa un autonoma pagaidu shēma Kopienas cukura rūpniecības restrukturizācijai. Atbilstīgi šai shēmai būtu jāsamazina kvotas, ņemot vērā Kopienas cukura rūpniecības, cukurbiešu, cukurniedru un cigoriņu audzētāju un patērētāju likumīgās intereses.

(2) Lai finansētu Kopienas cukura rūpniecības restrukturizācijas pasākumus, būtu jāizveido pagaidu restrukturizācijas fonds. [..]

[..]

(4) Šajā regulā paredzētie restrukturizācijas pasākumi būtu jāfinansē, uz laiku palielinot iemaksu summas tiem cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa ražotājiem, kuri gala rezultātā gūs labumu no restrukturizācijas. [..]

(5) Lai cukura rūpniecības uzņēmumi ar zemāko produktivitāti atteiktos no savām kvotām, būtu jāievieš nozīmīgs restrukturizācijas ekonomisks stimuls atbilstīga atbalsta veidā. Lai to panāktu, būtu jāizveido restrukturizācijas atbalsts, kas stimulē pārtraukt noteiktā cukura daudzuma ražošanu un atteikties no attiecīgajām kvotām, vienlaikus ļaujot ievērot saistības sociālajā un vides jomā, kuras ir saistītas ar ražošanas pārtraukšanu. Atbalsts būtu izmaksājams četrus tirdzniecības gadus, lai tā samazinātu ražošanu, līdz ir sasniegts vajadzīgais Kopienas tirgus līdzsvars.

[..]"

18. Saskaņā ar Regulas Nr. 320/2006 2. panta 6) punktu ""kvota" ir cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa ražošanas kvota, kas uzņēmumam piešķirta" it īpaši saskaņā ar Regulas Nr. 318/2006 7. panta 2. punktu.

19. Regulas Nr. 320/2006 3. panta 1. punktā ir paredzēts, ka uzņēmumam, kas ražo

cukuru, izoglikozi vai inulīna sīrupu, kam līdz 2006. gada 1. jūlijam bija piešķirta kvota, ir tiesības uz restrukturizācijas atbalstu par katru atteiktās kvotas tonnu, ja tas kādā no 2006./2007. līdz 2009./2010. tirdzniecības gadiem atsakās no savām kvotām vai to daļas atbilstoši trīs gadījumiem, kas minēti a)–c) apakšpunktā. Nosacījums, kas minēts b) apakšpunktā un kas ir būtisks pamata lietā, ir tāds, ka uzņēmums atsakās no savām kvotām, kas piešķirtas vienai vai vairākām tās fabrikām, daļēji demontē attiecīgo fabriku ražošanas iekārtas un neizmanto attiecīgo fabriku atlikušās ražošanas iekārtas to produktu ražošanai, uz kuriem attiecas cukura tirgu kopīgā organizācija (nosacījums, kas minēts a) apakšpunktā ir tāds, ka uzņēmums atsakās no šādām kvotām, pilnībā demontējot attiecīgo fabriku ražošanas iekārtas, un nosacījums, kas minēts c) apakšpunktā ir tāds, ka uzņēmums atsakās no šādu kvotu daļas un attiecīgo fabriku ražošanas iekārtas neizmanto jēlcukura rafinēšanai, tādējādi neparedzot šajā nosacījumā iekārtu demontāžu).

20. Regulas Nr. 320/2006 3. panta 2. punktā ir īpaši paredzēts, ka restrukturizācijas atbalstu piešķir attiecībā uz to tirdzniecības gadu, kad ražotājs no kvotām ir atteicies saskaņā ar šīs regulas 1. punktu, un tikai uz šādu, nevis uz pārdalītu, kvotu daudzumu, un ne tādām kvotām, kas ir atkārtoti piešķirtas.

21. Atbilstoši minētās regulas 3. panta 4. punktam daļējai ražošanas iekārtu demontāžai nepieciešama it īpaši pilnīga un galīga cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa attiecīgās ražošanas pārtraukšana, izmantojot attiecīgās ražošanas iekārtas, un to ražošanas iekārtu demontāža, kas netiks izmantota jaunai ražošanai un kas ir paredzētas minēto produktu ražošanai.

22. Visbeidzot, Regulas Nr. 320/2006 3. panta 5. punktā ir precizēts, ka restrukturizācijas atbalsts par atteiktās kvotas tonnu 1. punkta b) apakšpunktā paredzētajā gadījumā ir noteikts EUR 547,50 par 2006./2007. vai 2007./2008. tirdzniecības gadu (gadījumā, kas paredzēts 1. punkta a) apakšpunktā, šī summa ir EUR 730, un gadījumā, kas paredzēts 1. punkta c) apakšpunktā, tā ir EUR 255,50 tajos pašos gados. Turpmākajos divos gados summas ir pakāpeniski samazinātas).

23. Saskaņā ar Regulas Nr. 320/2006 5. panta 1. punktu dalībvalstis pieņem lēmumu par restrukturizācijas atbalsta piešķiršanu par 2006./2007. tirdzniecības gadu ne vēlāk kā līdz 2006. gada 30. septembrim (vispārīgais noteikums turpmākajiem gadiem ir tāds, ka dalībvalstis pieņem lēmumu ne vēlāk kā iepriekšējā gada februāra beigās).

24. Šīs regulas 5. panta 2. punktā ir precizēts, ka šis atbalsts tiek piešķirts, ja dalībvalsts pēc rūpīgas pārbaudes ir secinājusi, ka pieteikumā un restrukturizācijas plānā ir noteiktie

elementi, ka restrukturizācijas plānā aprakstītie pasākumi un darbības atbilst attiecīgajiem Kopienas un valsts tiesību aktiem un restrukturizācijas fondā ir pieejami nepieciešamie finanšu līdzekļi, pamatojoties uz informāciju, kas iegūta no Komisijas.

25. Saskaņā ar minētās regulas 11. panta 1. punktu tie uzņēmumi, kuriem piešķirtas kvotas, maksā pagaidu restrukturizācijas maksājumu katrā tirdzniecības gadā par kvotas tonnu. Tomēr par kvotām, kuras sākot no noteiktā tirdzniecības gada uzņēmums atbilstīgi Regulas Nr. 320/2006 3. panta 1. punktam ir atteicis, šajā tirdzniecības gadā un turpmākajos tirdzniecības gados nemaksā pagaidu maksājumu.

26. Šīs regulas 11. panta 2. punktā ir precizēts, ka cukuram un inulīna sīrupam minētais maksājums ir noteikts EUR 126,40 par 2006./2007. tirdzniecības gada kvotas tonnu.

27. Atbilstoši minētās regulas 11. panta 3. punkta pirmajai daļai dalībvalstis atbild Savienībai par pagaidu restrukturizācijas maksājumu iekasēšanu savā teritorijā.

C — *Regula (EK) Nr. 493/2006*

28. Regulas (EK) Nr. 493/2006 [9] preambulas desmitajā apsvērumā ir paskaidrots, ka, tā kā 2006./2007. tirdzniecības gads sākas 2006. gada 1. jūlijā un beidzas 2007. gada 30. septembrī un tādējādi ilgst 15 mēnešus, šim gadam, ievērojot trīs papildu mēnešus, ir jāparedz kvotu palielinājums, lai nodrošinātu to atbilstību iepriekšējo un turpmāko tirdzniecības gadu kvotām, un šīm pārejas posma kvotām ir jāattiecas uz tāda cukura ražošanu no 2006./2007. gada sākuma, ko iegūst no cukurbietēm, kuras iesētas pirms 2006. gada 1. janvāra.

29. Atbilstoši Regulas Nr. 493/2006 9. panta 3. punktam [10] dalībvalstīm 2006./2007. tirdzniecības gadam tiek piešķirta inulīna sīrupa pārejas posma kvota 80 180 tonnām sausnas, ko izsaka baltā cukura/izoglikozes ekvivalentā, saskaņā ar šīs regulas II pielikuma C daļā norādīto sadalījumu.

30. Minētās regulas 9. panta 4. punkta a) un b) apakšpunktā ir paredzēts, ka uz pārejas

9 — Komisijas 2006. gada 27. marta regula, ar ko paredz pārejas posma pasākumus cukura nozares tirgu kopīgās organizācijas reformai un groza Regulu (EK) Nr. 1265/2001 un (EK) Nr. 314/2002 (OV L 89, 11. lpp.).

10 — Šī panta 1. un 2. punktā ir paredzētas attiecīgi cukura, kas saražots no cukurbietēm, kas iesētas pirms 2006. gada 1. janvāra, un izoglikozes pārejas posma kvotas.

posma kvotām neattiecina pagaidu restrukturizācijas maksājumu, kas paredzēts Regulas Nr. 320/2006 11. panta 2. punktā, un šajā pēdējā minētajā regulā paredzēto atbalstu nevar piešķirt.

31. Atbilstoši Regulas Nr. 493/2006 9. panta 5. punktam dalībvalstis piešķir pārejas posma kvotas cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa ražošanas uzņēmumiem, kas reģistrēti to teritorijā, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem un lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret ražotājiem, un novērstu tirgus un konkurences traucējumus.

D — *Regula (EK) Nr. 967/2006*

32. Atbilstoši Regulas (EK) Nr. 967/2006 [11] 1. pantam tā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 318/2006 II sadaļas 3. nodaļu [12] nosaka noteikumus ārpuskvotas saražotā cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa daudzuma izlietošanai vai pārnešanai, kā arī noteikumus attiecībā uz pārpalikuma maksājumu.

33. Regulas Nr. 967/2006 3. panta 1. punkts nosaka Regulas Nr. 318/2006 15. pantā minēto pārpalikuma maksājumu EUR 500 apmērā par tonnu. Šīs summas lielums ir izskaidrots Regulas Nr. 967/2006 preambulas trešajā apsvērumā šādi:

"Minētā pārpalikuma maksājuma summa jānosaka pietiekami augsta, lai novērstu ārpuskvotas daudzumu uzkrāšanos, kas var radīt traucējumus tirgū. Lai to panāktu, ir lietderīgi noteikt nemainīgu summu baltā cukura pilna ievedmuitas nodokļa apmērā."

34. Šīs pašas regulas 4. panta 1. punkts paredz, ka maksājumu iekasē no ražotāja par produkciju, ko tas saražojis, pārsniedzot savu ražošanas kvotu par attiecīgo tirdzniecības gadu, izņemot atsevišķus gadījumus, kas būtībā atbilst tiem, kas norādīti Regulas Nr. 318/2006 15. pantā [13] un attiecībā uz kuriem ir nodibināts, ka tie neattiecas uz šo gadījumu.

E — *Regula (EK) Nr. 968/2006*

35. Regulas (EK) Nr. 968/2006 [14] 1. panta 1. punkts ietver sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Regulas Nr. 320/2006 3. un 6.–9. pantā paredzētos pasākumus.

11 — Komisijas 2006. gada 29. jūnija regula, ar ko nosaka sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 318/2006 attiecībā uz cukura produkciju, kura pārsniedz kvotu (OV L 176, 22. lpp.).

12 — Skat. šo secinājumu 12. punktu.

13 — Turpat.

14 — Komisijas 2006. gada 27. jūnija regula, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Regulu Nr. 320/2006 (OV L 176, 32. lpp.).

Regulas Nr. 968/2006 1. panta 2. punkta pirmajā daļā ir precizēts, ka tiek piemērotas Regulas Nr. 320/2006 2. pantā noteiktās definīcijas.

36. Komisijas Regulas (EK) Nr. 968/2006 3. pantā ir precizēts, ka sākot ar tirdzniecības gadu, kurā saskaņā ar Regulas Nr. 320/2006 3. pantu paziņots par kvotas atteikumu, cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa ražošanu saistībā ar attiecīgajām fabrikām nevar uzskatīt par ražošanu saskaņā ar šo kvotu.

37. Regulas Nr. 968/2006 10. pantā ir precizēta restrukturizācijas atbalstu piešķiršanas procedūra, īpaši norādot, ka Komisijai ir jānosaka paredzamo pieejamo finanšu līdzekļu apmērs un ka dalībvalstīm ir jāinformē pieteikuma iesniedzēji par lēmumu attiecībā uz to pieteikumu līdz termiņam, kas noteikts Regulas Nr. 320/2006 5. panta 1. punktā, proti, 2006./2007. gadam līdz 2006. gada 30. septembrim.

38. Regulas Nr. 968/2006 11. panta 1. punktā ir noteikts:

"Tiklīdz restrukturizācijas atbalsts ir piešķirts, atbalsta saņēmējs veic visus pasākumus, kas sīki izklāstīti apstiprinātajā restrukturizācijas plānā, un ievēro savā restrukturizācijas atbalsta pieteikumā ietvertās saistības."

39. Šīs regulas 26. panta 1. punktā ir noteikts, ka, ja atbalsta saņēmējs nepilda kādu no saistībām vai vairākas saistības, kas noteiktas attiecīgi restrukturizācijas plānā, uzņēmējdarbības plānā vai valsts restrukturizācijas programmā, daļa piešķirtā atbalsta par attiecīgajām saistībām jāatmaksā, izņemot nepārvaramas varas gadījumus.

40. Saskaņā ar šīs pašas regulas 27. pantu:

"1. Ja atbalsta saņēmējs nepilda kādu no saistībām vai vairākas saistības, kas noteiktas attiecīgi restrukturizācijas plānā, uzņēmējdarbības plānā vai valsts restrukturizācijas programmā, viņa pienākums ir samaksāt summu, kas atbilst 10 % no summas, kura atlīdzināma saskaņā ar 26. pantu.

2. Atbilstoši 1. punktam noteiktos sodus nepiemēro, ja uzņēmums kompetentai iestādei pieņemamā veidā var parādīt, ka neatbilstība radusies nepārvaramas varas apstākļos [..].

3. Ja neatbilstība ir veikta tīšuprāt vai radusies rupjas nevērības rezultātā, atbalsta saņēmēja pienākums ir samaksāt summu, kas atbilst 30 % no summas, kas atlīdzināma saskaņā ar 26. pantu."

III — Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

41. 2006. gada 27. jūlijā Beļģijas kompetentās iestādes piešķīra *Beneo-Orafti* 2006./2007. tirdzniecības gadam inulīna sīrupa pamatkvotu 131 330 tonnu apmērā un pārejas posma kvotu 32 833 tonnu apmērā [15]. Vēstulē, ar kuru šim uzņēmumam paziņoja par šo divu kvotu piešķiršanu, tika precizēts, ka pārejas posma kvota ir pielīdzināma 3/12 no pamatkvotas un ir kā "kompensācija" par 2006./2007. tirdzniecības gada trīs mēnešu pagarinājumu [16].

42. Tajā pašā dienā *Beneo-Orafti* iesniedza tajās pašās iestādēs pieteikumu restrukturizācijas atbalstam, atsakoties no savas pamatkvotas (bet saskaņā ar *Beneo-Orafti* teikto ne no pārejas posma kvotas). 2006. gada 18. augustā Beļģijas iestādes atbildēja, ka pieteikums tiek uzskatīts par pilnīgu. 2006. gada 18. septembrī tās informēja *Beneo-Orafti* par tās pieteikuma pieņemamību un informēja par to Komisiju.

43. 2006. gada 29. septembrī Komisija informēja dalībvalstis par to, ka pagaidu restrukturizācijas fondā pieejamie paredzamie finanšu resursi ir pietiekami, lai piešķirtu restrukturizācijas atbalstu visiem pieteikumiem, kuri iesniegti par 2006./2007. tirdzniecības gadu un kurus dalībvalstis atzinušas par atbilstīgiem [17].

44. No *Beneo-Orafti* prasījumiem *Tribunal de première instance de Bruxelles* izriet, ka 2006. gada 20. oktobrī notika pārrunas starp *Beneo-Orafti* un Beļģijas iestādēm, kuru laikā *Beneo-Orafti* informēja tās par "stingru apņemšanos izmantot savas pārejas posma kvotas, neievērojot savu restrukturizācijas atbalsta pieteikumu attiecībā uz parasto pamatkvotu", un Beļģijas iestādes norādīja uz "vispārējiem" riskiem, ja *Beneo-Orafti* īstenotu savu apņemšanos.

45. *Beneo-Orafti* uzsāka inulīna sīrupa ražošanu 2006. gada 21. novembrī.

46. Ar 2006. gada 23. novembra vēstuli Beļģijas kompetentais ministrs informēja *Beneo-Orafti*, ka viņš nevar sniegt neapstrīdamu

15 — Abos gadījumos skaitļi atbilst apmēram 61 % vai nu no inulīna sīrupa pamatkvotas, vai no pārejas posma kvotas, kas piešķirtas Beļģijas Karalistei saskaņā ar attiecīgi Regulas Nr. 318/2006 III pielikumu (proti, 215 247 tonnas) un Regulas Nr. 493/2006 II pielikuma C daļu (53 812 tonnas). Pārejas posma kvota, kas ir piešķirta Beļģijas Karalistei vai ko ši dalībvalsts ir piešķirusi *Beneo-Orafti*, veido 25 % no attiecīgās pamatkvotas, kas atbilst arī 25 % 2006./2007. tirdzniecības gada garuma pagarinājumam, salīdzinot ar iepriekšējiem un nākamajiem gadiem.

16 — Skat. *Beneo-Orafti* apsvērumu 8. pielikumu (2. lpp.).

17 — OV C 234, 9. lpp. Var būt interesanti norādīt, ka saskaņā ar Revīzijas palātas ziņojumu, kas minēts 3. zemsvītras piezīmē, *visas* inulīna sīrupa pamatkvotas, kas sākotnēji piešķirtas Savienībā 2006./2007. tirdzniecības gadā (kas faktiski attiecās tikai uz Beļģijas Karalisti un mazākā mērā uz Nīderlandes Karalisti un Francijas Republiku), tika atteiktas sākot ar šo pašu gadu tādā veidā, ka neviena inulīna sīrupa kvota nepalika un arī netika piešķirta jebkurā nākamajā gadā (skat. II pielikuma B punktu).

juridisku vērtējumu par šādas ražošanas atbilstību restrukturizācijas atbalsta saņemšanas nosacījumiem. Viņš ierosināja vai nu vērsties Komisijā, lai noskaidrotu šo jautājumu, vai arī sadarboties ar *Beneo-Orafti*, vēršoties Komisijā, informējot, ka, ja tā nevēlēsies vērsties Komisijā, tiks uzskatīts, ka tai nav nolūka ražot pārejas posma kvotai atbilstošu daudzumu. Šajā pašā vēstulē ministrs izteica brīdinājumu *Beneo-Orafti* par nelikumīgi saņemto summu atmaksas risku, ja tā tomēr ražotu daudzumu, nesaņemot no Komisijas iepriekšēju apstiprinošu viedokli.

47. No 2006. gada 21. novembra līdz 13 decembrim *Beneo-Orafti* saražoja 27 756,986 tonnas inulīna sīrupa.

48. 2007. gada 18. janvārī Beļģijas iestādes informēja *Beneo-Orafti*, ka tai ir piešķirts atbalsts EUR 59 679 771,50 [18].

49. Atbildot uz Beļģijas iestāžu jautājumiem, kurus 2007. gada 19. janvārī bija uzdevis *BIRB*, Komisija 2007. gada 20. martā atbildēja, ka pārejas posma kvotas ir tikai pamatkvotu paplašinājums. Pēc Komisijas ieskatiem, uzņēmums, kas ir atteicies no pamatkvotas saistībā ar restrukturizācijas sistēmu, nevar turpināt ražot tikai atbilstoši pārejas posma kvotai. Šāda informācija tika nosūtīta *BIRB* 2007. gada 3. aprīlī.

50. 2007. gada 9. jūlijā *BIRB* nosūtīja *Beneo-Orafti* vēstuli, precizējot, ka tā nav ne brīdinājuma vēstule, ne lēmums, ietverot Komisijas viedokli un norādot, ka *Beneo-Orafti* ir jāmaksā pārpalikuma maksājums par ārpuskvotas saražoto cukuru EUR 13 878 493 apmērā, ja vien *Beneo-Orafti* nepamato, ka tā tomēr ir izpildījusi savas saistības.

51. 2007. gada 13. augustā *BIRB* pieprasīja *Beneo-Orafti* atmaksāt EUR 16 397 508,87, no kuriem saņemtajam atbalstam attiecībā pret pārejas posma kvotas ietvaros saražoto daudzumu atbilst summa EUR 12 613 468,36 apmērā, kurai pieskaitīts naudas sods 30 % apmērā, kas maksājams saskaņā ar Regulas Nr. 968/2006 27. panta 3. punktu.

52. 2007. gada 13. decembrī *BIRB* pieprasīja *Beneo-Orafti* samaksāt summu EUR 13 878 493 apmērā, kas atbilst pārpalikuma maksājumam par ārpuskvotas produkciju, kas minēts *BIRB* 2007. gada 9. jūlija vēstulē.

53. Iepriekš minētās summas un to aprēķina veids var tikt apkopots tabulas veidā:

18 — Šīs summas aprēķinu un no tā izrietošo rezultātu skat. šo secinājumu 53. punkta tabulā.

Apraksts	Piešķirtās summas (EUR)	Pieprasītās summas (EUR)
Kopējais restrukturizācijas atbalsts (atteiktais daudzums 131 330,3 tonnas x EUR 547,50 — Regulas Nr. 320/2006 3. panta 5. punkts)	71 903 339,25	
Beneo-Orafti izmaksātais atbalsts (kopējais atbalsts x 83 % — ražotājiem un apakšuzņēmējiem izmaksātais atlikums)	59 679 771,50	
Pārpalikuma maksājums par ārpuskvotas produkciju (saražotais daudzums x EUR 500 — Regulas Nr. 967/2006 3. panta 1. punkts)		13 878 493
Atmaksājamais atbalsts (saražotais daudzums x EUR 547,50 x 83 % — Regulas Nr. 968/2006 26. pants)		12 613 468,36
Sods par neizpildi tīšuprāt vai rupjas nevērības dēļ (atmaksājamais atbalsts x 30 % — Regulas Nr. 968/2006 27. panta 3. punkts)		3 784 040,51
No *Beneo-Orafti* pieprasītā kopējā summa		30 276 001,87
Starpība starp piešķirtajām summām un pieprasītājām summām (EUR 59 679 771,50 — EUR 30 276 001,87)	29 403 769,63	

54. Tā kā *Beneo-Orafti* iebilda pret pieprasīto summu samaksu, (EUR 13 878 493 un EUR 16 397 508,87), *BIRB* iesniedza prasību *Tribunal de première instance de Bruxelles*.

55. *Tribunal de première instance de Bruxelles* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai pārejas posma kvotas, kas piešķirtas cukura ražošanas uzņēmumam, pamatojoties uz [..] Regulas Nr. 493/2006 9. pantu, ir atbrīvotas no restrukturizācijas pagaidu sistēmas, kura noteikta ar [..] Regulu Nr. 320/2006 un [..] Regulu Nr. 968/2006, ar kuru nosaka piemērošanas pasākumus, ņemot vērā, ka:

a) šīm kvotām nepiemēro pagaidu restrukturizācijas maksājumu;

b) tām nepiešķir restrukturizācijas atbalstu un

c) tās nav kvotas [..] Regulas Nr. 320/2006 nozīmē, kas definētas minētās regulas 2. panta 6. punktā?

2) Pat ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir noliedzoša, vai pārejas posma kvotas ir pilnvērtīgas kvotas, kas nav atkarīgas no parastajām pamatkvotām, ņemot vērā, ka:

a) pārejas posma kvotas piešķir, pamatojoties uz [..] Regulas Nr. 493/2006 9. pantu un nevis pamatojoties uz [..] Regulas Nr. 318/2006 7. pantu;

b) pārejas posma kvotu piešķiršanas kritēriji atšķiras no parasto pamatkvotu piešķiršanas kritērijiem un

c) pārejas posma kvotas ir pārejas posma pasākumi ar mērķi vienkāršot pāreju no agrākās cukura tirgus sistēmas uz jauno Kopienas tirgus sistēmu, un tādējādi tās principā ir piemērojamas tikai 2006./2007. tirdzniecības gadā?

3) Ja atbilde uz kādu no diviem iepriekšējiem jautājumiem (vai uz abiem jautājumiem) ir apstiprinoša — vai cukura ražošanas uzņēmumam, kas ir lūdzis restrukturizācijas atbalstu 2006./2007. tirdzniecības gadam saskaņā ar [..] Regulas Nr. 320/2006 3. pantu, ir tiesības saņemt

pārejas posma kvotu 2006./2007. tirdzniecības gadam saskaņā ar Regulas Nr. 493/2006 9. pantu vai tam šādu tiesību nav?

4) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir noliedzoša — vai piemērotais sods var būt piešķirtā restrukturizācijas atbalsta daļas un pārejas posma kvotas atlīdzināšana [19]?

Kā ir jāaprēķina [Regulas Nr. 968/2006] 26. panta 1. punktā paredzētā atlīdzināmā summa un [šīs] regulas [..] 27. pantā paredzētais sods gadījumā, ja cukura ražošanas uzņēmums ir saņēmis restrukturizācijas atbalstu (par 2006./2007. tirdzniecības gadu) un ir izmantojis savu pārejas posma kvotu (par kuru nav piešķirts restrukturizācijas atbalsts)?

Vai, aprēķinot šo summu un šo sodu, ir jāņem vērā visi vai kāds no šādiem apstākļiem:

a) izmaksas, kas attiecīgajam cukura ražošanas uzņēmumam radušās, demontējot ražošanas iekārtas;

b) zaudējumi, kas attiecīgajam cukura ražošanas uzņēmumam nodarīti, tam atsakoties no parastās pamatkvotas;

c) fakts, ka pārejas posma kvota ir tūlītējs un pārejas posma pasākums, kas ļauj ražot vienīgi attiecībā uz 2006./2007. tirdzniecības gadu, bet neattiecas uz citiem tirdzniecības gadiem (izņemot attiecībā uz cukura pārejas posma kvotu);

d) vai tāds atlīdzināmās summas aprēķins, kurā nav ņemti vērā apstākļi, kuri minēti a) līdz c) apakšpunktā, ir samērīguma principa pārkāpums?

5) Neraugoties uz iepriekš minētajiem jautājumiem, kad stājas spēkā saistības, kuras [ražotājs] ir piekritis uzņemties, pamatojoties uz restrukturizācijas plānu, proti, kad tās kļūst saistošas prasītājam:

a) vai sākoties tirdzniecības gadam, par kuru prasītājs ir iesniedzis lūgumu attiecībā uz restrukturizācijas atbalstu;

b) vai iesniedzot lūgumu kompetentajai valsts iestādei;

19 — Jēdziens "pārejas posma kvotas atmaksa", kura formulējumu acīmredzot piedāvā *Beneo-Orafti*, nav īsti skaidrs. Šķiet, ka tas mazliet neprecīzā veidā paredz, ka *Beneo-Orafti* saražotie daudzumi, kurus tā uzskata par attiecināmiem uz pārejas posma kvotu, nav uzskatāmi par attiecināmiem uz apstiprināto kvotu tādējādi, ka tie ir pārpalikuma maksājuma priekšmets.

c) vai tad, kad kompetentā valsts iestāde paziņo, ka lūgums ir atzīts par pilnīgu;

d) vai tad, kad kompetentā valsts iestāde paziņo, ka lūgums ir atzīts par pieņemamu attiecībā uz restrukturizācijas atbalstu;

e) vai tad, kad kompetentā valsts iestāde paziņo par lēmumu piešķirt restrukturizācijas atbalstu?

6) Ja atbilde uz pirmo vai otro jautājumu (vai uz abiem jautājumiem) ir apstiprinoša — vai cukura ražošanas uzņēmums, kam pārejas posma kvota piešķirta par 2006./2007. tirdzniecības gadu, drīkst izmantot šo kvotu tirdzniecības gada laikā, pat ja šim uzņēmumam ir piešķirts restrukturizācijas atbalsts attiecībā pret tā parasto pamatkvotu sākot no 2006./2007. tirdzniecības gada?

7) Ja atbilde uz pirmo, otro un sesto jautājumu ir noliedzoša, vai dalībvalsts kompetentā iestāde gadījumā, ja netiek pildītas restrukturizācijas plānā uzņemtās saistības, drīkst kumulatīvi piemērot restrukturizācijas atbalsta atlīdzināšanu un sodu saskaņā ar [..] Regulas Nr. 968/2006 26. un 27. pantu, piemērojot pārpalikumu maksājumu saskaņā ar [..] Regulas Nr. 967[/2006] 4. pantu, vai arī šī sodu kumulatīva piemērošana ir pretrunā *non bis in idem*, samērīguma un nediskriminācijas principiem?"

56. Rakstveida un mutvārdu apsvērumus iesniedza *Beneo-Orafti*, Beļģijas valdība un Komisija.

IV — Vērtējums

57. Kā jau norādīts šo secinājumu ievadā, septiņi prejudiciālie jautājumi, kas noformulēti ļoti detalizēti, attiecas uz četriem prāvas aspektiem, kurus es piedāvāju izvērtēt šādā kārtībā: pirmkārt, jautājumu par saistību starp pārejas posma kvotām un atteiktajām pamatkvotām (kuru dažādie aspekti ir norādīti pirmajā līdz trešajā jautājumā un sestajā jautājumā); otrkārt, jautājumu par brīdi, no kura uzņēmumam, kas pieprasījis restrukturizācijas atbalstu, saistības šajā ziņā kļūst saistošas (piektais jautājums); treškārt, jautājums, vai *BIRB* prasītos atmaksas, soda un pārpalikuma maksājuma pasākumus var veikt kumulatīvi (ceturtā jautājuma pirmā daļa un septītais jautājums), un, ceturtkārt, jautājums

par atmaksājamās summas aprēķināšanu, ja nepieciešams (ceturtā jautājuma otrā daļa).

58. Izvērtējot šos jautājumus, ir jāņem vērā, ka radušies jautājumi izriet no izņēmuma apstākļiem, kas ir raksturīgi 2006./2007. tirdzniecības gadam, proti, no vienas puses, pārejas posma kvotu esamība un, no otras puses, lēmumu par restrukturizācijas atbalsta piešķiršanu pieņemšana pēc gada sākuma. Ja šie elementi nepastāvēs turpmākajos gados, tad Tiesas veiktajai interpretācijai šajā lietā būs iespējama neliela tieša ietekme uz procedūrām, kas saistītas ar citiem tirdzniecības gadiem.

A — *Saistība starp pārejas posma kvotām un atteiktajām pamatkvotām*

59. Iesniedzējtiesas pirmais līdz trešais jautājums un sestais jautājums var tikt apkopoti šādā veidā. Pirmkārt, vai pārejas posma kvotas ir neatkarīgas no pamatkvotas tāpēc, ka tās neietilpst pagaidu restrukturizācijas shēmā, vai kāda cita iemesla dēļ? Otrkārt, gadījumā, ja tās ir neatkarīgas no pamatkvotas, vai uzņēmumam, kuram ir piešķirta pārejas posma kvota, ir liegts izmantot šo kvotu tāpēc, ka tas ir lūdzis restrukturizācijas atbalstu, vai tāpēc, ka tāds atbalsts ir piešķirts?

60. Attiecībā uz šī jautājuma pirmo daļu Tiesā ir sniegti pretēji argumenti. *Beneo-Orafti*, no vienas puses, atsaucas uz noteiktiem attiecīgiem noteikumiem, lai pierādītu, ka pārejas posma kvotas neietilpst pagaidu restrukturizācijas shēmā un ir neatkarīgas no pamatkvotām. Beļģijas valdība un Komisija, no otras puses, balstās uz reformas mērķi un pārejas posma kvotu jēgu, lai aizstāvētu pretēju viedokli.

61. Šķiet, ka patiešām minētais mērķis un jēga skaidri liecina par labu analīzei, saskaņā ar kuru pārejas posma kvotas būtu jāuzskata par pamatkvotu paplašinājumu bez iespējas izmantot pārejas posma kvotas neatkarīgi no pamatkvotām, pat ja to raksturs noteiktos gadījumos paredz īpaši precīzu attieksmi.

62. Pirmkārt, no tiesiskā regulējuma skaidri izriet, ka pārejas posma kvota bija izveidota, lai izvairītos no tā, ka pamatkvotas daudzums, kas ir aprēķināts, pamatojoties uz normālu divpadsmit mēnešu tirdzniecības gadu, izrādās nepietiekams gadam, kas izņēmuma kārtībā ir piecpadsmit mēnešus garš [20]. Runa

20 — Skat. Regulas Nr. 493/2006 preambulas desmito apsvērumu.

tādējādi ir par pamatkvotas 25 % konceptuālu palielinājumu [21], kas atbilst tirdzniecības gada pagarinājumam par 25 %.

63. Otrkārt, no tiesiskā regulējuma vienlīdz izriet, ka shēmu, kas īstenotas, lai nodrošinātu cukura nozares restrukturizāciju, mērķis bija veicināt uzņēmumu pilnīgu un galīgu atteikšanos no ražošanas un attiecīgo iekārtu demontāžu [22]. Atteikšanās stātos spēkā "sākot ar tirdzniecības gadu, par kuru [..] paziņots par kvotas atteikumu" [23]. Šķiet, ka nebūtu īpaši atbilstoši šim mērķim, ja uzņēmumiem ļautu paziņot par atteikšanos no kvotām 2006./2007. gadam un saņemt atbilstošu atbalstu, izmantojot 20 % no šīm kvotām (pamatkvota un pārejas posma kvota), kas sasummētas tā paša gada laikā.

64. Ja pārejas posma kvotas, kā arī restrukturizācijas veicināšanas shēmas mērķis nepārprotami liecina par šīs kvotas kā tās neatdalāma paplašinājuma iekļaušanos pamatkvotā, tomēr ir jāpārbauda, vai no *Beneo-Orafti* argumentiem, kas balstīti uz atsevišķu regulas noteikumu formulējumu, neizriet atšķirīga analīze.

65. *Beneo-Orafti* atsaucas vispirms uz Regulas Nr. 493/2006 9. panta 4. punktu, saskaņā ar kuru pārejas kvotām nepiemēro pagaidu restrukturizācijas maksājumu, kas paredzēts Regulas Nr. 320/2006 11. panta 2. punktā, un nevar piešķirt atbalstu, kas paredzēts šajā regulā. *Beneo-Orafti* no tā secina, ka kvotas atrodas ārpus restrukturizācijas shēmas. Šādu interpretāciju apstiprinot tas, ka ar šo shēmu, kuru pašu regulē Regula Nr. 320/2006 un tās īstenošanas Regula Nr. 968/2006, saistītās kvotas tieši attiecas [24] uz tām, kas piešķirtas saskaņā ar Regulu Nr. 318/2006, kamēr pārejas posma kvotas tiek piešķirtas, pamatojoties uz Regulu Nr. 493/2006. Tādējādi Regula Nr. 968/2006, kas aizliedz jebkādu ražošanu līdz ar atteikšanos no atteiktajām kvotām, netiek piemērota pārejas posma kvotām.

66. *Beneo-Orafti* arī uzsver, ka Regulas Nr. 493/2006 9. panta 5. punktā ir paredzēts, ka pārejas posma kvotas "piešķir" dalībvalstis (un nevis ka pamatkvotas tiek "palielinātas" par noteiktu procentu) un ka tas pats noteikums paredz, ka minētā piešķiršana tiek veikta uz "objektīvu kritēriju pamata un tā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret ražotājiem un novērstu tirgus un konkurences traucējumus", kas ir tādas prasības,

21 — Skat. šo secinājumu 41. punktā un 15. zemsvītras piezīmē atspoguļotos skaitļus.

22 — Skat. it īpaši Regulas Nr. 320/2006 3. panta 4. punktu.

23 — Regulas Nr. 968/2006 3. pants.

24 — Skat. Regulas Nr. 320/2006 2. panta 6) punktu un Regulas Nr. 968/2006 1. panta 2. punkta pirmo daļu.

kuras netiek piemērotas atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 7. panta 2. punktam, piešķirot pamatkvotas. No tā izrietot, ka šie divi kvotu piešķiršanas veidi ir viens no otra neatkarīgi (turklāt, kā norāda *Beneo-Orafti*, pārejas posma cukura kvota Itālijas dienvidos netika piešķirta proporcionāli piešķirtajai pamatkvotai). Visbeidzot, pārejas posma kvotu mērķis atšķiroties no pamatkvotu mērķa, kas ir veicināt pāreju no iepriekšējās shēmas uz reformētu shēmu.

67. Jāatzīst, ka *Beneo-Orafti* argumenti nešķiet pilnībā neatbilstoši. Tiktāl, ciktāl likumdevējam (šajā gadījumā Komisijai, jo pārejas posma kvotas pilnībā izriet no tās veiktajiem pasākumiem, pamatojoties uz pilnvarām, kuras noteiktas Regulās Nr. 318/2006 un Nr. 320/2006) bija nodoms noteikt pārejas posma kvotām tādu pašu mērķi attiecībā uz ražošanas pārtraukšanu kā pamatkvotām, likumdevējs varēja to noteikti precizēt. Tomēr šāds precizējums ne tikai nepastāv, bet tiesiskais regulējums ietver arī noteiktu skaitu pretēju norāžu, uz kurām *Beneo-Orafti* atsaucas savos argumentos.

68. Tomēr, pat pieņemot šī uzņēmuma argumentāciju, es nesaprotu, kā šis arguments var tikt atbalstīts.

69. Faktiski, ja pieņem, ka pārejas posma kvota ir neatkarīga no pamatkvotas, tad tai ir jābūt tādai gan no piešķirtā daudzuma, gan arī no tās pastāvēšanas ilguma viedokļa.

70. Tomēr no Regulas Nr. 493/2006 preambulas desmitā apsvēruma izriet, ka pārejas posma kvotām jāattiecas uz ražošanu no 2006./2007. gada sākuma. Ievērojot saistību starp attiecīgiem apjomiem un ilgumu, šajā gadījuma var būt runa vienīgi par šī gada pirmajiem trīs mēnešiem, proti, no 2006. gada jūlija līdz septembrim, kas veidoja nepieciešamo pārejas periodu, lai nodrošinātu nepārtrauktību iepriekšējiem gadiem (no 1. jūlija līdz nākamā gada 30. jūnijam) un turpmākajiem gadiem (no 1. oktobra līdz nākamā gada 30. septembrim) un lai tādējādi aizpildītu intervālu starp jaunajiem gadu datumiem.

71. Šādā gadījumā nodoms bija piemērot restrukturizācijas atbalsta shēmu un tās finansēšanu no pagaidu līdzekļiem sākot ar daudzumiem pamatkvotas ietvaros, kas teorētiski atbilst 12 mēnešu periodam, kas aizsākās 2006. gada 1. oktobrī, izslēdzot no šīs shēmas pārejas posma kvotas produktus atbilstoši pārejas periodam no 2006. gada 1. jūlija līdz 30. septembrim. Šādu interpretāciju, kas, šķiet, ir vienīgā, kas ļauj saskaņot minēto noteikumu formulējumu ar reformas un restrukturizāciju veicinošo pasākumu mērķi, apstiprina arī Regulas Nr. 320/2006 5. panta

1. punkts, saskaņā ar kuru dalībvalstis pieņem lēmumu par restrukturizācijas atbalsta piešķiršanu par 2006./2007. tirdzniecības gadu, vēlākais, līdz [2006. gada] 30. septembrim (un vēlreiz to apstiprina tas, ka šajā gadījumā Komisija informēja dalībvalstis par pietiekamu fondu pieejamību, tām dodot zaļo gaismu atbalsta piešķiršanai visiem pieteikumiem, kas tika atzīti par atbilstīgiem, 2006. gada 29. septembrī).

72. Tomēr pamata prāvā *Beneo-Orafti* saražoja strīdīgo inulīna sīrupu no 2006. gada 21. novembra līdz 13. decembrim, laika periodā, kurā pārejas posma kvota, ja tā var tikt uzskatīta par neatkarīgi pastāvošu, jau bija beigusies [25].

73. Savukārt, ja *Beneo-Orafti* ieteiktā interpretācija tiek pieņemta bez nosacījumiem, tad no tās izriet, ka 15 mēnešu periodā no 2006. gada 1. jūlija līdz 2007. gada 30. septembrim ražošanas uzņēmumu rīcībā bija divas atšķirīgas kvotas. No vienas puses, gada sākumā tie varēja atteikties no savas pamatkvotas apmaiņā pret restrukturizācijas atbalstu ievērojamā apmērā, bet tiem bija pienākums demontēt savas attiecīgās iekārtas un pilnīgi un galīgi atteikties no jebkādas cukura ražošanas nākotnē, izmantojot šīs iekārtas. No otras puses, uzņēmumi tomēr varēja izmantot līdz gada pēdējam brīdim savu pārejas posma kvotu. Šāds rezultāts šķiet ne tikai pats par sevi nekonsekvents, bet arī pilnīgā pretrunā tiesību aktu mērķiem.

74. Jāsecina, ka, ja tiesību akti kopumā ir pretrunīgi un ja pārdomātāks formulējums varētu nodrošināt trūkstošo skaidrību, par vissaprātīgāko interpretāciju, kas lielā mērā saskaņo noteikumu redakciju vienlaikus ar reformas un pārejas posma kvotu piešķiršanas mērķi, ir jāuzskata tā [interpretācija], saskaņā ar kuru šīs pēdējās minētās kvotas var pastāvēt atsevišķi no pamatkvotām tikai tādā mērā, kādā tās patiesi attiecas uz ražošanu 2006./2007. gada sākumā. Tikai tāda izmantošana var attaisnot to neiekļaušanu pagaidu restrukturizācijas shēmā. Tomēr pārejas posma kvotas nevar aizvietot ar atteiktajām pamatkvotām, lai ļautu attiecīgajiem uzņēmumiem turpināt ražošanu laikā, kas atbilst tirdzniecības gadam, kas tagad ir noteikts no 1. oktobra līdz 30. septembrim, ja tie ir atteikušies no pamatkvotas.

75. No tā izriet, ka uzņēmums, atsakoties no pamatkvotas, būtu varējis, nesaņemot sodu, ražot pārejas posma kvotas apmērā gada, kas

25 — Varu norādīt, ka *Beneo-Orafti* tiesas sēdē apstiprināja, ka minētā ražošana nevarēja sākties vēlāk par 2006. gada 21. novembri, jo cigoriņus nevar turēt krājumā ilgāk kā trīs mēnešus, kas, šķiet, norāda uz to, ka minētie cigoriņi jau bija pieejami kādu laiku pirms 2006. gada 30. septembra.

pagarināts līdz 15 mēnešiem, trīs pirmo mēnešu laikā, bet ne atlikušo 12 mēnešu laikā. Šādos apstākļos uz šo ražošanu pārejas posma kvotas ietvaros neattiektos restrukturizācijas pagaidu summas maksājums un uzņēmums būtu saņēmis restrukturizācijas atbalstu attiecībā uz visām atteiktajām kvotām pamatkvotas ietvaros, ja patiešām tas būtu apturējis ražošanu pilnīgi un galīgi pēc tam, kad tas būtu saražojis daudzumu pārejas posma kvotas ietvaros gada trīs pirmo mēnešu laikā un nepieciešamības gadījumā demontējis attiecīgās iekārtas.

B — *Brīdis, no kura uzņēmumam, kas pieprasījis restrukturizācijas atbalstu, kļūst saistošas tā uzņemtās saistības*

76. Acīmredzot uzņēmums, kas tomēr nebija atteicies no pamatkvotas, varēja kumulatīvi piemērot abas kvotas ar mērķi sadalīt savu ražošanu 15 mēnešos. Šāds uzņēmums, protams, nebūtu saņēmis nekādu restrukturizācijas atbalstu, bet būtu atbildīgs par pagaidu maksājumu, pamatojoties uz Regulas Nr. 320/2006 11. pantu, par pamatkvotas ražošanas daudzumiem 2006./2007. gada laikā, kā arī turpmākajos gados, ciktāl tas nebūtu atteicies no tām vēlāk.

77. Attiecībā uz iesniedzējtiesas uzdoto jautājumu pirmo aspektu tādējādi jāsecina, ka uzņēmums, kuram bija piešķirta pamatkvota un pārejas posma kvota 2006./2007. tirdzniecības gadam un kurš bija atteicies no pamatkvotas, bija tiesīgs ražot pārejas posma kvotas ietvaros līdz 2006. gada 30. septembrim, neapšaubot tā atteikšanās no pamatkvotas un tai sekojošā restrukturizācijas atbalsta apstākļus, bet visa ražošana sākot ar 2006. gada 1. oktobri bija jāuzskata par saistībā ar atteikšanos no pamatkvotām uzņemto saistību pārkāpumu.

78. Piektais jautājums ir būtībā par brīdi, no kura uzņēmumam, kas ir pieprasījis restrukturizācijas atbalstu, pretī uzņemoties saistību atteikties no savas ražošanas pamatkvotas un demontēt attiecīgās iekārtas, kļūst saistošas šīs saistības.

79. Šāds jautājums rodas šajā gadījumā kontekstā ar gandrīz sešu mēnešu termiņu, kas aizsākās 2006. gada 27. jūlijā, kad *Beneo-Orafti* iesniedza pieteikumu, un noslēdzās 2007. gada 18. janvārī, kad tai tika paziņots par šī pieteikuma apmierināšanu. Kādus pasākumus šāds uzņēmums var vai tam ir jāveic šādā nenoteiktības laikposmā? Proti, ja tas nesaražo nekādu daļu no savas kvotas pirms galīga lēmuma saņemšanas un ja šis lēmums izrādās nelabvēlīgs, tam būs jākoncentrē visa

sava gada ražošana īsākā periodā. Savukārt, ja tas uzsāk daļu savas ražošanas un lēmums ir labvēlīgs, tad tas pakļauj sevi sodiem un/vai pārpalikuma maksājumiem. Šī dilemma tiek vēl vairāk sarežģīta ar to, ka cukura ražošana ir atkarīga no lauksaimnieciskām darbībām, kuras jāplāno vismaz vairāku mēnešu periodā, un ir atkarīga no sezonas [26].

80. Pēc *Beneo-Orafti* domām, attiecīgās saistības kļūst saistošas sabiedrībai, kad tā saņem paziņojumu no valsts kompetentās iestādes par restrukturizācijas atbalsta piešķiršanu (tātad *Beneo-Orafti* gadījumā 2007. gada 18. janvārī) [27]. Saskaņā ar Beļģijas valdības viedokli tas ir attiecīgā tirdzniecības gada sākums (šajā gadījumā 2006. gada 1. jūlijs), kad uzņēmumam kļūst saistošas tā apņemšanās [28]. Komisija no savas puses, šķiet, nav izdarījusi izvēli starp šiem diviem datumiem, bet arī norāda, ka no Komisijas 2006. gada 29. septembra paziņojuma publicēšanas brīža *Beneo-Orafti* rīcībā bija visi nepieciešamie elementi, lai secinātu, ka par tās pieteikumu ir pieņemts labvēlīgs lēmums. Tiesas sēdes laikā Komisija ierosināja, ka saistības atteikties no kvotām un demontēt attiecīgās iekārtas ir ar dažādu raksturu un tās var kļūt saistošas dažādos datumos.

81. No vienas puses, man šķiet, ka pieņēmums par saistošu pienākumu no 2006./2007. tirdzniecības gada pirmās dienas ir jānoraida. Tieši pretēji Beļģijas valdības izvirzītajam argumentam tiesas sēdē apņemšanās apturēt ražošanu un demontēt attiecīgās iekārtas nevar tikt uzskatīta par vienpusēju. Tiesību aktos runa ir par restrukturizācijas atbalsta pretpienākumu, kas ir iecerēts kā "nozīmīgs [..] ekonomisks stimuls" ražošanas apturēšanai [29]. Lai apņemšanās varētu kļūt saistoša no gada sākuma (vai no restrukturizācijas atbalsta pieteikuma iesniegšanas [30]), būtu bijis jābūt tā, ka atbalsta piešķiršana ir garantēta vien ar vienkāršu pieteikuma iesniegšanu, kaut gan tas tā nav. Katrā ziņā jāatzīst, ka ne Beļģijas valdība, ne Komisija nav

26 — Tomēr jāatgādina, ka jautājums pamatā rodas tikai saistībā ar 2006./2007. tirdzniecības gadu (skat. šo secinājumu 58. punktu). Patiesi, Regulas Nr. 320/2006 5. panta 1. punktā ir paredzēts, ka nākamajiem gadiem lēmums par atbalsta piešķiršanu tiek pieņemts ne vēlāk kā februāra mēneša beigās *iepriekšējā* tirdzniecības gadā.

27 — Skat. Regulas Nr. 968/2006 11. panta 1. punktu.

28 — Skat. Regulas Nr. 968/2006 3. pantu. Tomēr jānorāda, ka šis noteikums sākas ar vārdiem "sākot ar tirdzniecības gadu, par kuru [..] paziņots par kvotas atteikumu [..]", un nevis "sākot ar tirdzniecības gada *sākumu* [..]".

29 — Skat. Regulas Nr. 320/2006 preambulas piekto apsvērumu.

30 — Kas šajā gadījumā notika gandrīz mēnesi pēc gada sākuma. Šķiet pilnībā izslēgts tas, ka uzņēmumam var kļūt saistošas saistības no dienas, kurā tas nav pat izteicis priekšlikumu tās uzņemties.

izvirzījusi nevienu pamatotu argumentu, lai pamatotu šo apgalvojumu.

82. No otras puses, šķiet neapstrīdami, ka uzņēmuma saistībām ir jākļūst par tam saistošām, vēlākais, brīdī, kad tas saņem oficiālu paziņojumu par pieprasītā atbalsta saņemšanu. Šajā brīdī visi restrukturizācijas "līguma" elementi ir apstiprināti un galīgi nostiprināti rakstveidā. Atbalsts nevar tikt atsaukts, ja visas saistības tiek ievērotas, un saistības ir jāievēro, pretējā gadījumā ne tikai tiks atsaukts atbalsts, bet arī tiks piemēroti paredzētie sodi.

83. Tomēr, turpinot šo pašu loģiku, šķiet, ka uzņēmums, kas pieteicies uz atbalstu, nevar sevi uzskatīt par tiesīgu (vēl) neievērot šīs saistības, ja tas kā samērā informēts uzņēmējs spēj noteikt, vai tā pieprasītais atbalsts tam tiks piešķirts. Šajā gadījumā runa ir par dienu, kurā Komisija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēja savu paziņojumu, informējot dalībvalstis (un vienlaikus arī ieinteresētos uzņēmumus — *Beneo-Orafti* arguments, saskaņā ar kuru paziņojums bija adresēts tikai dalībvalstīm, nešķiet būtisks attiecībā uz šādu publisku dokumentu), ka pieejamie finanšu līdzekļi ir pietiekami, lai apmierinātu visus pieteikumus, kas atzīti par atbilstīgiem, proti, 2006. gada 29. septembri. No šī brīža *Beneo-Orafti* tiesības saņemt pieteikto atbalstu bija iegūtas ar nosacījumu, ka tiek izpildīti visi Regulas Nr. 320/2006 5. panta 2. punkta nosacījumi, pat ja Beļģijas valdība neizskaidrojumu iemeslu dēļ vilcinājās ilgāk nekā trīs ar pusi mēnešus, pirms tā par to oficiāli informēja *Beneo-Orafti*. Sākot no šī brīža tad arī *Beneo-Orafti* bija jāievēro savas saistības, kuras tā bija uzņēmusies apmaiņā pret atbalsta saņemšanu, pretējā gadījumā zaudējot savas priekšrocības un ciešot sodu.

84. Protams, nevar izslēgt, ka *Beneo-Orafti* būtu varējusi atsaukties uz Beļģijas iestāžu nokavējumu, informējot par lēmumu par piešķiršanu, ja šis nokavējums bija tai radījis patiesas šaubas attiecībā uz lēmuma saturu. Šādā gadījumā *Beneo-Orafti* būtu varējusi atsaukties uz radīto nenoteiktību, lai sevi atbrīvotu vismaz no soda par neatbilstību, kas radusies tīšuprāt vai rupjas nevērības dēļ [31]. Tomēr neviens lietas materiālos esošs dokuments neļauj domāt, ka *Beneo-Orafti* norādīja uz šādu argumentu, kas, ievērojot Komisijas paziņojuma publicēšanu *Oficiālajā Vēstnesī*, kuru tā kā samēra informēts uzņēmējs nevarēja ignorēt, acīmredzami šķiet nolemts neveiksmei.

85. Es tādējādi uzskatu, ka šajā lietā attiecībā uz šo uzdotā jautājuma aspektu uzņēmuma, kas pieteicies uz restrukturizācijas atbalstu 2006./2007. tirdzniecības gadam, apņemšanās

31 — Regulas Nr. 968/2006 27. panta 2. un 3. punkts.

atteikties no kvotas ir tam saistoša no brīža, kad tam kā samērā informētam uzņēmējam bija jāzina, ka attiecīgais atbalsts atbilstoši minētajām saistībām tam tiks samaksāts.

uz pieņēmumu, ka minētajam uzņēmumam nebija tiesību izmantot savu pārejas posma kvotu, proti, pieņēmumu, kas atbilst šajā gadījumā mūsu minēto jautājumu analīzei. Runa ir par uzņēmumu, kas ir atteicies no noteikta ražošanas daudzuma un kam ir piešķirts restrukturizācijas atbalsts atbilstoši šim daudzumam, bet kurš tomēr saražoja tādu apjomu, kas ir vienāds ar visu vai daļu no šī daudzuma.

C — *Iespēja kumulēt atmaksas, sankcijas un pārpalikuma maksājuma pasākumus*

86. Tiktāl, ciktāl izrādās, ka uzņēmums faktiski ražoja daudzumus, ko tas uzskata par iekļautiem apstiprinātā kvotā, kamēr runa patiesībā ir par kvotu, no kuras tas bija apņēmies atteikties, jautājums ir par to, kādas uzņēmumam šajā sakarā būs finanšu sekas. Šajā gadījumā *BIRB* vēlas atgūt saistībā ar saražoto daudzumu samaksāto atbalsta summu, piemērot sankciju par šo uzņemto saistību neievērošanu un iekasēt pārpalikuma maksājumu par minēto daudzumu kā par pārpalikuma produktiem. Iesniedzējtiesa, uzdodot savu ceturto jautājumu (pirmā daļa) un septīto jautājumu, vēlas uzzināt, vai šie trīs pasākumi var tikt piemēroti kumulatīvi. Konkrēti, ar savu septīto jautājumu tā jautā, vai šāda kumulēšana nepārkāpj *non bis in idem*, samērīguma un nediskriminācijas principus.

87. Jānorāda, ka, tā kā šie jautājumi ir uzdoti tikai noraidošu atbilžu gadījumā uz pirmo līdz trešo un sesto jautājumu, tie balstās

88. Vispirms šķiet neapstrīdami pamatoti šādos apstākļos atgūt atbalsta daļu, kas atbilst daudzumam, kas tika saražots [32], bet no kura uzņēmums tomēr bija atteicies. Patiesi, minētais atbalsts rada atbilstošu pienākumu atteikties no ražošanas. Ciktāl ražošana tomēr notika, atbalsta piešķiršana sevi vairāk neattaisno un rodas pienākums to atmaksāt, pamatojoties uz Regulas Nr. 968/2006 26. panta 1. punktu.

89. Turklāt tas, ka šīs pašas regulas 27. pantā paredzētās sankcijas tiek uzliktas papildus attiecīgā atbalsta daļas atgūšanai, nešķiet nemaz pretrunā ne *non bis in idem* principam, ne arī samērīguma vai nediskriminācijas principam. Atgādināšu, ka runa ir par finansiālu sankciju, kas parastā gadījumā atbilst 10 % no atgūstamās atbalsta summas vai gadījumā, kas radies

32 — Attiecībā uz šī atbalsta daļas summas aprēķinu skat. šo secinājumu 104. un nākamos punktus, it īpaši 110. un nākamos punktus.

tīšuprāt vai rupjas nevērības dēļ, 30 % apmērā no šīs summas, kamēr nepārvaramas varas gadījumā sankcija netiek piemērota.

90. Attiecībā uz *non bis in idem* principu ir skaidrs, ka summas, kuru nebūtu bijis jāpārskaita (kas vienkārši veido nepamatota maksājuma atgūšanu), atgūšana ir pasākums ar pavisam citādu raksturu nekā sankcijas noteikšana. Abu šo pasākumu īstenošana tādējādi nekādā gadījumā nepārkāpj minēto principu, kas būtībā aizliedz sodīt to pašu personu vairāk nekā vienu reizi par vienu un to pašu prettiesisko rīcību, lai aizsargātu vienu un to pašu tiesisko interesi [33]. Ja nav otras sankcijas, jebkāda atsaukšanās uz šo principu ir nebūtiska.

91. Attiecībā uz samērīguma principu sankcijas noteikšana, kas atbilst 10 % no atgūstamās summas, vienkāršas nevērības gadījumā (nepārvaramas varas gadījumā nekādi sodi vispār netiek piemēroti) nešķiet nemaz pārmērīga. Šāda sankcija, no vienas puses, mudina uzņēmumus uztvert savas saistības nopietni un rūpīgi pārliecināties par savas rīcības atbilstību minētajām saistībām. Tā, no otras puses, var būt ar mērķi segt administratīvās izmaksas, kas bija nepieciešamas, bet bija nelietderīgas, vērtējot lietu, samaksājot un atgūstot nepamatoto maksājumu. Attiecībā uz 30 % sankciju par tīšuprāt vai rupjas nevērības dēļ veiktu darbību tā arī nešķiet pārmērīga, ciktāl runa ir par vainojamu rīcību, kas būtu varējusi ievērojami ietekmēt restrukturizācijas shēmu un tirgus kopīgo organizāciju, jo sankcijas esamība uzreiz rada preventīvu iedarbību attiecībā uz tiem, kuri varētu mēģināt šādi rīkoties [34]. Protams, nevērības kvalificēšana par vieglu vai rupju ir jāveic katrā gadījumā attiecīgajai atbildīgajai iestādei un kvalificēšanas kļūda var izraisīt nesamērīgu sankciju, bet šajā gadījumā runa ir par sankcijas piemērošanas aspektu, kas var tikt izlabots tiesas pārbaudē, kādu veic iesniedzējtiesa [35], un nevis par Regulā Nr. 968/2006 paredzētās sankciju sistēmas pazīmi.

92. Visbeidzot, attiecībā uz nediskriminācijas principu iemesli, kas lika valsts tiesai uzdot Tiesai jautājumu par iespējamu šī principa pārkāpumu, skaidri neizriet no iesniedzējtiesas lēmuma. *Beneo-Orafti* šajā ziņā savos apsvērumos arī neieviesa lielāku skaidrību. Kā

33 — Skat. 2004. gada 7. janvāra spriedumu apvienotajās lietās C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P un C-219/00 P *Aalborg Portland* u.c./Komisija (*Recueil*, I-123. lpp., 338. punkts).

34 — Sankcija faktiski nešķiet pat pārāk smaga, sasniedzot maksimums EUR 164,25 (30 % no EUR 547,50), kamēr par ražošanu kvotas ietvaros pašu par sevi ir jāmaksā pagaidu summa EUR 126,40 par tonnu, pamatojoties uz Regulas Nr. 320/2006 11. panta 2. punktu.

35 — Ir jānorāda, ka minētā tiesa nejautā Tiesai par *Beneo-Orafti* rīcības kvalifikāciju šajā gadījumā. Es tādējādi šajos secinājumos nevērtēju šo aspektu, kas ir saistīts ar faktu vērtējumu, ko veic valsts tiesa.

ir norādījusi Beļģijas valdība, nekas nenorāda uz atšķirīgu attieksmi salīdzināmās situācijās vai vienādu attieksmi atšķirīgās situācijās [36] neatkarīgi no tā, vai tas ir attiecīgu tiesību aktu līmenī vai attieksmes līmenī noteiktā *Beneo-Orafti* gadījumā no *BIRB* puses.

93. Ja atbalsta atmaksa un naudas soda, kas attiecīgi paredzēts Regulas Nr. 968/2006 26. un 27. pantā, kumulatīva piemērošana nerada problēmas no Savienības tiesību viedokļa, vai tas ir tāpat attiecībā uz to pašu produktu daudzumu, kuram vēlas papildus piemērot pārpalikuma maksājumu, kas paredzēts Regulas Nr. 318/2006 15. pantā un kura summa ir noteikta Regulas Nr. 967/2006 3. panta 1. punktā?

94. Pirmkārt, vai pārpalikuma maksājuma un naudas soda, kas paredzēts Regulas Nr. 968/2006 27. pantā, kumulatīva piemērošana rada dubultu sankciju par to pašu rīcību, kas paredz aizsargāt to pašu tiesisko interesi un kas ir aizliegta kā tāda saskaņā ar *non bis in idem* principu?

95. Šajā ziņā vispirms šķiet, ka pārpalikuma maksājums jau ir sods. Pretēji pagaidu summai par saražotiem daudzumiem kvotas ietvaros, kas paredzēta Regulas Nr. 320/2006 11. pantā un kuras tiešs mērķis ir finansēt restrukturizācijas pasākumus [37], pārpalikuma maksājums tiek iemaksāts Savienības vispārējā budžetā un tā mērķis ir novērst tādu daudzumu uzkrāšanos, kas varētu apdraudēt tirgus situāciju, un maksājums ir jānosaka pietiekami liels, lai tas būtu preventīvs [38]. Šādas pazīmes padara pārpalikuma maksājumu par sankciju ar mērķi sodīt ražošanu virs kvotas, tāpat kā naudas sods, kas paredzēts Regulas Nr. 968/2006 27. pantā, soda par apņemšanos restrukturizācijas atbalsta saņemšanai neievērošanu.

96. Protams, runa nav par krimināl sodiem, bet gan par administratīviem sodiem. Tomēr šādi administratīvi sodi izriet vispārīgi no Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 [39] un it īpaši no šīs regulas 5. panta — šī regula saskaņā ar tās preambulas desmito apsvērumu tieši izvērtē *non bis in idem* principu, kas turklāt "judikatūrā ir atzīts par vienu no Kopienu tiesību pamatprincipiem" [40].

36 — Skat. it īpaši 2010. gada 30. septembra spriedumu lietā C-133/09 *Uzonyi* (Krājums, I-8747. lpp., 31. punkts un tajā minētā judikatūra).

37 — Skat. šīs regulas preambulas ceturto apsvērumu.

38 — Skat. Regulas Nr. 318/2006 preambulas 18. apsvērumu un 15. panta 2. punktu, kā arī Regulas Nr. 967/2006 preambulas trešo apsvērumu.

39 — Padomes 1995. gada 18. decembra regula par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 1. lpp.).

40 — 2006. gada 9. marta spriedums lietā C-436/04 *Van Esbroeck* (Krājums, I-2333. lpp., 40. punkts un tajā minētā judikatūra). Skat. arī 80. un 81. punktu ģenerāladvokātes Šarpstones [*Sharpston*] secinājumos lietā C-467/04 *Gasparini* u.c. (2006. gada 28. septembra spriedums, Krājums, I-9199. lpp.).

97. Turklāt šāds dubults sods ir ne tikai paredzēts tai pašai personai, bet arī par to pašu rīcību. Lai gan to var izprast divos dažādos veidos (vispirms kā atteikšanās no kvotas apņemšanās neievērošana, pēc tam kā pārpalikuma ražošana), pamatrīcība abos gadījumos ir tāda pati, proti, tāda daudzuma ražošana, kas neatbilst apstiprinātajai kvotai. Turklāt abos gadījumos aizsargātā tiesiskā interese [41] ir izvirzīta jaunajā tiesiskajā regulējumā un tā ir — ierobežot ražošanu cukura nozares tirgos.

98. Es secinu, ka pārpalikuma maksājuma, kas paredzēts Regulas Nr. 318/2006 15. pantā, un naudas soda, kas paredzēts Regulas Nr. 968/2006 27. pantā, kumulatīva piemērošana pārkāpj *non bis in idem* principu.

99. Vēl jāprecizē, ka no diviem šī principa aspektiem, proti, divu procesu aizlieguma [42] un dubulta soda aizlieguma [43], šajā lietā būtisks ir otrais aspekts. Patiesi, pat ja *BIRB* ir ierosinājusi divus procesus pret *Beneo-Orafti*, svarīgs ir Savienības tiesībās paredzēto divu sodu kumulatīvas piemērošanas aizliegums neatkarīgi no procesa jautājumiem. Tomēr dubulta soda aizliegums, pamatojoties uz kuru pirmā piemērotā soda līmenis ir jāņem vērā, ja var tikt noteikts arī otrs sods par tādiem pašiem faktiem, Tiesas judikatūrā [44] ir saistīts arī ar samērīguma principu, uz kuru atsaucas arī *Beneo-Orafti*.

100. Naudas sods, kuru *BIRB* prasa noteikt *Beneo-Orafti*, pamatojoties uz Regulas Nr. 968/2006 27. pantu, ir EUR 136,33 par saražoto tonnu [45]. Pārpalikuma maksājums ir EUR 500 par saražoto tonnu. Dubulta soda aizliegums tādējādi paredz piemērot pārpalikuma maksājumu, kas ir bargākais no diviem sodiem un kas prevalē pār vieglāko no sodiem.

41 — Jānorāda, ka krimināltiesību jomā Tiesa sākot no tās 2003. gada 11. februāra sprieduma apvienotajās lietās C-187/01 un C-385/01 *Gözütok* un *Brügge* (*Recueil*, I-1345. lpp.) ir atteikusies no prasības pēc tādas pašas tiesiskās intereses, lai piemērotu *non bis in idem* principu, un līdzīgu pieeju īstenoja arī Eiropas Cilvēktiesību tiesa tās 2009. gada 10. februāra spriedumā *Sergueï Zolotoukhine* pret Krieviju.

42 — Izteikts daudz precīzāk teicienā "nemo debet bis vexari" vai "bis de eadem re ne sit actio" un zināms ģermāņu tiesībās ar nosaukumu "Erledigungsprinzip", kas uzsver prasību izsmelšanu ar pabeigtu pirmo procesu.

43 — Izteikts daudz precīzāk teicienā "nemo debet bis puniri pro uno delicto" un zināms ģermāņu tiesībās ar nosaukumu "Anrechnungsprinzip", kas vairāk saistīts ar sodu "saskaitīšanas" ideju, proti, vieglāka soda ņemšana vērā, piemērojot smagāku sodu par tiem pašiem faktiem.

44 — Skat. 1987. gada 18. novembra spriedumu lietā 137/85 *Maizena* (*Recueil*, 4587. lpp., 19. un nākamie punkti). Skat. arī 2006. gada 18. maija spriedumu lietā C-397/03 P *Archer Daniels Midland* un *Archer Daniels Midland Ingredients*/Komisija (Krājums, I-4429. lpp., 37. un nākamie punkti).

45 — Skat. tabulu šo secinājumu 53. punktā. Runa ir par summu, kas atbilst 30 % no *Beneo-Orafti* saņemtā atbalsta, kas ir 83 % no kopējās summas EUR 547,50 apmērā par tonnu. Tomēr es uzskatu, ka pareiza aprēķina gadījumā skaitlis būtu vēl mazāks (skat. šo secinājumu 110. un nākamos punktus).

101. Atliek pārliecināties, vai pats pārpalikuma maksājums nepārkāpj samērīguma principu.

102. Es tā nedomāju. Cukura nozares reformas mērķis ir noteikt striktas un samazinātas ražošanas kvotas, lai saglabātu tirgus līdzsvaru un stabilitāti Savienībā un ievērotu tās saistības starptautiskā līmenī. Tāda mērķa dēļ ir jāierobežo ražošana ārpus kvotas, kas ietekmē tirgu. Pārpalikuma maksājums (kas, kā tiesas sēdē norādīja it īpaši Komisija, nav jāmaksā, ja attiecīgais daudzums ir paredzēts kādai noteiktai lietošanai [46]) ir noteikts tādā pašā līmenī kā tiesības importēt ārvalstu izcelsmes cukuru. Šāds līmenis rada ļoti skaidru preventīvu ietekmi, ļaujot ražotājiem gūt labumu no pasaules tirgus cenas, un nešķiet, ka tas rada nesamērīgu sankciju, vēl jo mazāk, ja ņem vērā to, ka faktiskā ietekme ir mazāka nekā EUR 500, jo tā ir aizstāta ar pagaidu summu EUR 126,40 par tonnu, kas atņemta no ražošanas kvotas ietvaros [47]. Tas, ka ražošana ir virs kvotas tāpēc, ka ražotājs pārsniedz savu kvotu, ka viņam nekad nav bijusi kvota vai ka tas ir atteicies no kvotas, šai analīzei nav būtiski.

46 — Skat. Regulas Nr. 318/2006 12.–15. pantu un Regulas Nr. 967/2006 4. panta 1. punktu.

47 — Regulas Nr. 320/2006 11. panta 2. punkts.

103. Tādējādi es šajā ziņā secinu, ka, kamēr uzņēmums atteikšanās no savas kvotas saistību neievērošanas dēļ ražo daudzumu virs kvotas, restrukturizācijas atbalsta, kas piešķirts apmaiņā pret atteikšanos no kvotas, atgūšana ir nepamatota maksājuma, kura kumulatīvu piemērošanu ar naudas sodu neaizliedz neviens Savienības tiesību princips, atgūšana. Tomēr divu vienlaicīgu sankciju noteikšana, kas soda to pašu ražošanu, ir aizliegta ar *non bis in idem* principu, kas paredz piemērot no abiem sodiem bargāko.

D — *Atmaksājamās summas aprēķināšana*

104. Atliek vien atbildēt uz iesniedzējtiesas uzdoto jautājumu, kas ir ceturtā jautājuma otrā daļa. Runa ir par atmaksājamās summas aprēķināšanu (to iespējams palielināt par 10 % vai 30 % atkarībā no situācijas), kad uzņēmums nav ievērojis vienu vai vairākās saistības, ko tas ir uzņēmies apmaiņā pret saņemto atbalstu. Vai gadījumā, ja attiecīgais uzņēmums ir saražojis noteiktu daudzumu, lai gan bija atteicies no pamatkvotas, šī aprēķina vajadzībām ir jāņem vērā ražošanas iekārtu demontēšanas izmaksas, zaudējumi, kas izriet no atteikšanās no pamatkvotas un/vai tas, ka pārejas posma kvota attiecas tikai uz 2006./2007. gadu? Un, ja visi šie elementi

netiktu ņemti vērā, vai tas būtu samērīguma principa pārkāpums?

105. Ja ceturtā jautājuma pirmā daļa, kuru mēs izvērtējām iepriekš, skaidri attiecas uz gadījumu, kad atbilde uz trešo jautājumu ir noraidoša (tādējādi uz gadījumu, kuru es pieņēmu, kad attiecīgais uzņēmums nevarēja gūt labumu no pārejas posma kvotas, ja tas bija lūdzis restrukturizācijas atbalstu), tad ceturtā jautājuma otrā daļa par atskaites punktu, šķiet, pieņem situāciju, kurā uzņēmums ir saņēmis atbalstu un izmantojis savu pārejas posma kvotu.

106. Tomēr, ja secina, kā es to piedāvāju, ka ražošana pēc 2006. gada 1. oktobra nevarēja būt saistīta ar pārejas posma kvotu, jo, kā tas ir šīs lietas gadījumā, attiecīgais uzņēmums bija atteicies no visas savas pamatkvotas, no tā izriet, ka šādai ražošanai bija jābūt saistītai ar šo pēdējo minēto kvotu, nevis pārejas posma kvotu.

107. Šādos apstākļos *BIRB* pieeja, kuru savos rakstveida apsvērumos apstiprina arī Beļģijas valdība, sākotnēji šķiet loģiska. Regulas Nr. 968/2006 26. panta 1. punktā ir noteikts atmaksāt "daļ[u] piešķirtā atbalsta par attiecīgajām saistībām", kas noteiktas uzņēmumam tostarp restrukturizācijas plānā, bet kas netika ievērotas. *BIRB* būtībā uzskata, ka atmaksājamā summa atbilst *Beneo-Orafti* saņemtajai atbalsta summai par katru tonnu, no kuras tā ir atteikusies, reizinot ar tonnu skaitu, kas tika faktiski saražotas 2006./2007. gadā.

108. *Beneo-Orafti* tomēr norāda, ka piešķirtā atbalsta summa, kas saņemta apmaiņā pret atteikšanos no ražošanas, ir atšķirīga, piemērojot Regulas Nr. 320/2006 3. panta 1. un 5. punktu, jo ir nosacīta ar saistībām, ko ražotājs uzņēmies attiecībā uz ražošanas iekārtām un kas saistītas ar atteikšanos (pilnīga demontāža, daļēja demontāža vai vienkārša šo iekārtu nelietošana). Ja pastāv atteikšanās bez demontāžas, atbalsta summa ir EUR 255,50 par tonnu. Atteikšanās ar daļēju demontāžu gadījumā šī summa pieaug par EUR 292 par tonnu, sasniedzot EUR 547,50 par tonnu, lai atlīdzinātu demontāžas izdevumus, un, ja pastāv atteikšanās ar pilnīgu iekārtu demontāžu, summa pieaug vēl par EUR 182,50 par tonnu, sasniedzot EUR 730 par tonnu, lai atspoguļotu izdevumus saistībā ar pilnīgu demontāžu. Sekojot šādai loģikai, kā uzskata *Beneo-Orafti*, ja uzņēmums neievēro savas atteikšanās no ražošanas saistības, tomēr ievēro savu demontāžas saistību, atmaksājamajai summai būtu jābūt EUR 255,50 par tonnu un nav

jāņem vērā atbalsta daļas, ar kuru atlīdzina demontāžas izdevumus.

109. Komisija uzskata, ka cita starpā ir pieļaujamas divas pieejas [48], bet ka kompetentām valsts iestādēm, veicot galīgo izvērtējumu, ir jānosaka precīza aprēķina metode ar nosacījumu, ka tā ir balstīta uz objektīviem kritērijiem un nepārkāpj nevienu Savienības tiesību vispārīgo principu, it īpaši efektivitātes un līdzvērtības principu, kā arī samērīguma principu.

110. No savas puses es uzskatu par būtiskiem *Beneo-Orafti* šajā ziņā izvirzītos argumentus. Saņemtās atbalsta summas diferencēšana pēc saistību rakstura attiecībā uz demontējamām ražošanas iekārtām norāda, ka šī summa tikai daļēji saskan ar atteikšanos no kvotas kā tādas. No Regulas Nr. 968/2006 26. panta 1. punkta skaidri izriet, ka atmaksājamā summa ir "daļa piešķirtā atbalsta par [49] attiecīgajām saistībām", kas nav ievērotas. Ciktāl neievērotā saistība attiecas tikai uz ražošanu, nevis iekārtu demontāžu, šķiet piemērojama atmaksa, kas ievēro atbalsta sadali starp šiem diviem elementiem. No Regulas Nr. 320/2006 3. panta 1. un 5. punkta var secināt, ka atteikšanās no ražošanas līdz ar apņemšanos daļēji demontēt attiecīgās iekārtas gadījumā piešķirtā atbalsta daļa, pamatojoties uz atteikšanos, ir vienāda ar EUR 255,50 par tonnu [50], kas, iespējams, pieaug par 10 % vai 30 % atkarībā no gadījuma. Ja saistības attiecībā uz iekārtām tiek ievērotas, tad atgūt atbalsta daļu, kas atbilst šīm saistībām, šķiet pretēji samērīguma principam, kas ir ne tikai Savienības tiesību vispārīgais princips, bet vismaz netieši arī ierakstīts Regulas Nr. 968/2006 26. panta 1. punktā.

111. Turklāt šāda pieeja ir pretrunā vienlīdzīgas attieksmes principam, jo tā paredz vienādu attieksmi pret divām uzņēmēju grupām (tiem, kas nav ievērojuši nevienu saistību, un tiem, kas nav ievērojuši tikai savu saistību

48 — Lai gan rakstveida atbildē uz Tiesas uzdotu jautājumu Komisija, nesniedzot pamatojumu, šķiet, uzskata, ka *Beneo-Orafti* piedāvātais aprēķins nosaka atlīdzinājumu EUR 292 par tonnu, nevis EUR 255,55 par tonnu.

49 — Ja vārdi "conformément à" ["saskaņā ar"] to kontekstā var šķist mazliet pretrunīgi franču valodā, to nozīmi padara skaidrāku citu valodu redakcijas, piemēram, angļu valodā ("the part of the aid granted *in respect of* the commitment(s) concerned") vai spāņu valodā ("la parte de la ayuda concedida *correspondiente al* compromiso o compromisos en cuestión") (mans izcēlums abos gadījumos).

50 — Summa, ko varētu samazināt šajā gadījumā, ievērojot, ka *Beneo-Orafti* ir piešķirti tikai 83 % no kopējās atbalsta summas.

neražot attiecīgā tirdzniecības gada ietvaros), kas ir objektīvi nošķiramas. No tā rodas pat iedrošinājums neievērot citas savas saistības, tiklīdz kā viena saistība nav ievērota.

112. No tā, manuprāt, izriet, ka, ja ir pamats atmaksāt restrukturizācijas atbalstu saistībā ar tikai daļēju saistību, ko ražotājs uzņēmies apmaiņā pret minētā atbalsta piešķiršanu, neievērošanu, tad jāatmaksā tikai atbalsta daļa, kas atbilst neievērotajām saistībām. Tādā gadījumā kā šajā lietā, kas ir saistīta tikai ar ražošanas izbeigšanas saistību, iesniedzējtiesas minētās demontāžas izmaksas aprēķinam nav būtiskas. Šajā ziņā turklāt var norādīt, ka piešķirtajam atbalstam bija vienota likme un tādējādi tas bija neatkarīgs no minētajām izmaksām.

113. Attiecībā uz Komisijas pieeju man šķiet neiedomājami atstāt tikai valsts iestāžu ziņā aprēķināt summas, kas ir daļa no atbalsta, ko piešķirt no Savienības budžeta, un kas ir jāatgūst vai jāatņem, pamatojoties uz Savienības tiesībām, un kas ir jāatmaksā tās budžetā, it īpaši tādēļ, ka, rakstveidā atbildot uz Tiesas jautājumu, Komisija citē "starp vairākām iespējamām formulām" četrus aprēķinus, kas dod ļoti dažādus rezultātus, sākot ar EUR 8 103 292 un beidzot ar EUR 59 679 771, kas veido attiecību 1 pret 7,36. Vienkārša iespēja, ka tik atšķirīgas summas var tikt atprasītas dažādās dalībvalstīs no ražotājiem, kas atrodas objektīvi salīdzināmās situācijās, šķiet ir acīmredzams vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums.

114. *Beneo-Orafti* argumenti saistībā ar zaudējumiem, kas izceļas no atteikšanās no kvotas, un pārejas posma kvotu pagaidu raksturu mani vēl mazāk pārliecina.

115. Pirmkārt, *Beneo-Orafti* apgalvo, ka kvota, no kuras tā ir atteikusies, ir saistīta ar ražošanu ne tikai 2006./2007. gadā, bet arī nākamajos astoņos gados līdz pat 2014./2015. gadam [51]. Tātad daļa no atbalsta atbilstoši pamatkvotai, kas attiecas uz 2006./2007. gadu, atspoguļo tikai vienu devīto daļu un tikai šī devītā daļa ir jāatmaksā, ja atteikšanās saistību neievērošana attiecas tikai uz šo vienu gadu. Tomēr šādi spriest man šķiet kļūdaini. Atbalsts netiek piešķirts katru gadu apmaiņā pret apņemšanos, kas jāievēro attiecīgā gada laikā; tas tiek piešķirts vienu reizi visiem apmaiņā pret atteikšanos no ražošanas saistības (nepieciešamības gadījumā papildinot to ar iekārtu demontāžu), kas ir spēkā visus nākamos gadus pēc gada, kas seko tam, kad tas stājas spēkā [52]. Jebkāda

51 — Skat. Regulas Nr. 318/2006 46. pantu.

52 — Skat. Regulas Nr. 320/2006 3. panta 2. punktu.

ražošana, kas tiek veikta, neievērojot saistības, ir pamats ar to saistītā atbalsta atmaksai. Turklāt no Regulas Nr. 318/2006 10. panta skaidri izriet, ka nav nekādu garantiju, ka kvota, kas attiecas uz 2006./2007. gadu, ja tā nav atteikta, paliek nemainīga nākamo gadu laikā. Tieši pretēji, tā ir noteikti jāsamazina sākot ar 2010./2011. gadu.

116. Otrkārt, *Beneo-Orafti* norāda konkrētus argumentus par to, ka pārejas posma kvotas attiecas tikai uz vienu gadu, kamēr pamatkvotas (ja tās nav atteiktas) attiecas uz visiem gadiem, kad tiek piemērota Regula Nr. 318/2006. Šie argumenti nešķiet būtiski, jo es uzskatu, ka uz apstrīdēto ražošanu, kas notika pēc 2006. gada 1. oktobra, nevar attiecināt pārejas posma kvotu.

117. Tādējādi jāuzskata, ka tad, kad ir jāatgūst restrukturizācijas atbalsts tikai daļējas saistību, ko ražotājs uzņēmies apmaiņā pret minētā atbalsta piešķiršanu, neievērošanas dēļ, ir jāatgūst tikai tā atbalsta daļa, kas atbilst neievērotajām saistībām.

V — Secinājumi

118. Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, es iesaku uz *Tribunal de première instance de Bruxelles* uzdotajiem jautājumiem atbildēt šādi:

"Padomes 2006. gada 20. februāra Regulas (EK) Nr. 318/2006 par cukura tirgu kopīgo organizāciju, Padomes 2006. gada 20. februāra Regulas (EK) Nr. 320/2006, ar ko nosaka pagaidu shēmu cukura rūpniecības restrukturizācijai Kopienā un groza Regulu (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, Komisijas 2006. gada 27. marta Regulas (EK) Nr. 493/2006, ar ko paredz pārejas posma pasākumus cukura nozares tirgu kopīgās organizācijas reformai un groza Regulu (EK) Nr. 1265/2001 un Regulu (EK) Nr. 314/2002, Komisijas 2006. gada 29. jūnija Regulas

(EK) Nr. 967/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 318/2006 attiecībā uz cukura produkciju, kura pārsniedz kvotu, un Komisijas 2006. gada 27. jūnija Regulas Nr. 968/2006, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 320/2006, ar ko nosaka pagaidu shēmu cukura rūpniecības restrukturizācijai Kopienā, atbilstošie noteikumi ir jāinterpretē šādi:

— uzņēmums, kas gūst labumu no pamatkvotas un pārejas posma kvotas 2006./2007. tirdzniecības gadā un kas ir atteicies no pamatkvotas, bija tiesīgs ražot pārejas posma kvotas ietvaros līdz 2006. gada 30. septembrim, neapšaubot atteikšanās no pamatkvotas nosacījumus un tam sekojošo restrukturizācijas atbalstu; bet jebkāda ražošana no 2006. gada 1. oktobra ir jāuzskata par saistību, ko ražotājs uzņēmies atteikšanās no pamatkvotas brīdī, pārkāpumu;

— saistība atteikties no kvotas, kuru uzņēmies uzņēmums, kas pieteicies uz restrukturizācijas atbalstu 2006./2007. gadam, saista minēto uzņēmumu no brīža, kad tam kā samērā informētam uzņēmējam bija jāzina, ka atbalsts atbilstoši minētajai saistībai tam tiks samaksāts;

— ja uzņēmums, neievērojot atteikšanās no savas kvotas saistības, saražo daudzumu virs kvotas, piešķirtais restrukturizācijas atbalsts apmaiņā pret atteikšanos ir nepamatotu maksājumu atmaksa, kura kumulatīva piemērošana ar naudas sodu nav aizliegta ne ar vienu Savienības tiesību principu. Tomēr divu vienlaicīgu sankciju noteikšanu, ar kurām soda to pašu ražošanu, aizliedz *non bis in idem* princips, kas paredz piemērot bargāko no diviem sodiem;

— ja jāatmaksā restrukturizācijas atbalsts tikai daļējas saistību, ko ražotājs uzņēmies apmaiņā pret minētā atbalsta piešķiršanu, neievērošanas dēļ, ir jāatmaksā tikai atbalsta daļa, kas atbilst neievērotajām saistībām."